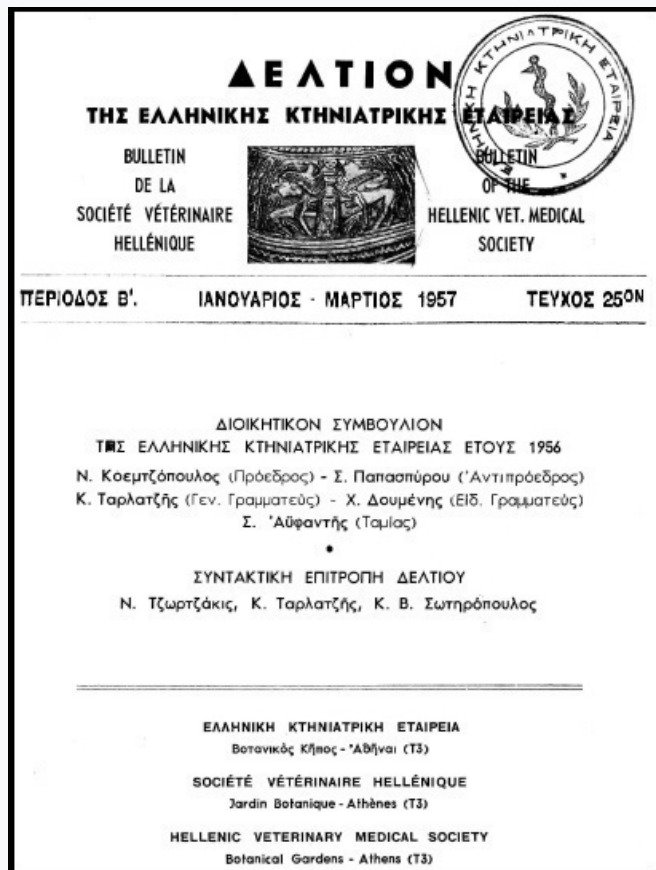

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 8, No 1 (1957)

News

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17686](https://doi.org/10.12681/jhvms.17686)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1957). News. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 8(1), 44–52.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17686>

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

Α'. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Εἰς ἐφαρμογὴν ἀποφάσεων τοῦ πρὸ τριετίας συνελθόντος ἐν Βέρνην Εὐρωπαϊκοῦ Κτηνιατρικοῦ Συνεδρίου, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐπιζωοτιῶν ὡς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1955 ὑπογραφείσης συμβάσεως μεταξὺ τῶν Κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας, Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος καὶ ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰ ἰσχύοντα εἰς τὰς Ἠνωμένες Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, Καναδᾶν, Μεξικόν, Βραζιλίαν, Ἀργεντινήν, Βέλγιον, Ἰταλίαν, Ἑλβετίαν, Γερμανίαν, Ὀλλανδίαν, Αὐστρίαν, Δανίαν, Σουηδίαν, Νορβηγίαν, Ἰσπανίαν, Πορτογαλίαν κλπ., ἐψηφίσθη ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος τῆς Χώρας μας ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 3678 Νόμος, δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 55 Φ.Ε.Κ. (Τεῦχος Α'), δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ Διεύθυνσις Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπάγεται ἐφεξῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὡσαύτως διὰ τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀρίζεται οὖν ὁ Διευθυντὴς τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας μετέχει τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑ.Γ., ὡς αἰεὶ πρόκειται νὰ συζητηθοῦν θέματα ἀφορῶντα τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας καὶ προεδρεύει τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Κτηνιατρικοῦ Συμβουλίου.

Ἐντὸς τοῦ τριμήνου Ἰανουαρίου - Μαρτίου 1957, διωρίσθησαν οἱ κάτωθι τεσσαράκοντα κτηνίατροι εἰς διαφόρους Κτηνιατρικὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπ. Γεωργίας :

Ἀθῶν. Ἀλεξόπουλος, ὡς Ἐπαρχιακὸς Κτηνίατρος Ναυπακτίας, Κων. Ἀνδρῆκος, εἰς Ἀγροτ. Κτηνιατρεῖον Κομοτηνῆς, Μιχ. Βασάλος, εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Σάμου, Γρ. Γκιουλέκας, εἰς Ἀγροτ. Κτηνιατρεῖον Βεροῖας, Εὐθυμιάδης, εἰς Νομικὸν Γραφεῖον Κιλκίς, Γεωργ. Ζουρδούμης, εἰς Νομικὸν Γραφεῖον Κοζάνης, Κων. Καραλέκας, ὡς Ἐπαρχιακὸς Κτηνίατρος Διδυμοτείχου, Καραμπάτσος, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Γαστούνης, Δημ. Κλωνῆς, εἰς Νομικὸν Γραφεῖον Χίου, Δ. Κούφας, εἰς Νομικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης, Παναγ. Λέκκας, ὡς Ἐπαρχιακὸς Κτηνίατρος Μεγαλοπόλεως, Ἀθῶν. Λούκας, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Ἄργους Ὀρεστικοῦ, Δ. Μακρίδης, εἰς Νομικὸν Γραφεῖον Κερκύρας, Δ. Μαλτέζος, εἰς Νομικὸν Γραφεῖον Κεφαλληνίας, Λεων. Μανδατζῆς, εἰς Νομικὸν Γραφεῖον Τρικιάλων, Ἰωάν.

Μαργαρίτης, εἰς Νομοκτηνητικὸν Γραφεῖον Χαλκιδικῆς, Μαρία Μαστρογιάννη, εἰς Ἐπιθεώρησιν Κτηνιατρικῆς Θεσσαλονίκης, Ἰωάν. Μαυρίδης, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Κ. Νευροκοπίου, Νικόλ. Μπαλέκας, εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Κοζάνης, Σωτ. Μπάτης, ὡς Ἐπαρχιακὸς Κτηνίατρος Κῶ, Μπιζέτας Ἀθαν., εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Κρητσᾶς, Κ. Νέσκος, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Βασιλικῶν, Ἄγγ. Πυπαδόπουλος, εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Βοιωτίας, ἀποσπασθεὶς εἰς Κτην. Μικροβ. Ἰνστιτοῦτον, Δημ. Παπαδόπουλος, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Γρεβενῶν, Εὐάγγ. Παπαϊωάννου, ὡς Ἐπαρχιακὸς Κτηνίατρος Κονίστης, Γεωρ. Παπακωνσταντίνου, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Ξάνθης, Ἰωάν. Παπανικολάου, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Χρυσουπόλεως, Ἐρμ. Παπακυριακοῦ, εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Δωδεκανήσου, Χρηστ. Παπποῦς, εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Λαρίσης, Δημ. Παπαχρήστου, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Ν. Μουδανιῶν, Μαλβίνα Πήμα, εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης, Γεωρ. Ποντικᾶκη, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Ἐπανωμῆς, Ἴπποκρ. Σαββούρας, ὡς Ἐπαρχιακὸς Κτηνίατρος Λήμνου, Μιχ. Σιγανός, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Καρύστου, Ἄλ. Σκαρβέλης, εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Ζακύνθου, Εὐθ. Στοφόρος, ὡς Ἐπαρχιακὸς Κτηνίατρος Ἀταλάντης, Παναγ. Τζιφός, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Ν. Χαλκηδόνος, Ἄντ. Τρίκας, εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Κυκλάδων, Ἄντ. Τσιπουράκης, εἰς Νομοκτηνιατρικὸν Γραφεῖον Κυκλάδων καὶ Κων. Χατζημανωλάκης, εἰς Ἀγροτικὸν Κτηνιατρεῖον Σίνδου.

Ἀνεχώρησεν ἐπὶ τετραμῆνῳ Κρατικῇ ἀποστολῇ εἰς Γιουγκοσλαβίαν καὶ Ὀλλανδίαν ὁ ἐπίκουρος κτηνίατρος Ἰωάν. Καραβαλάκης, πρὸς εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ.

ΑΦΘΩΔΗΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Κατὰ τὴν λήξασαν τριμηνίαν, ἐσημειώθησαν μεμονωμένα ἐστία Ἀφθώδους Πυρετοῦ, τύπου 0, εἰς τοὺς Νομοὺς Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικῆς, Ἀττικῆς καὶ Βεροῖας. Ἄσπασαι κατεσβέσθησαν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐνδεικνυομένων ὑγειονομικῶν μέτρων καὶ τῆς ἐμβολιοεπεμβάσεως.

Τὴν 4ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. συνήλθεν εἰς Ρώμην τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ.

Κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην ἐγένετο κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτὴ αἴτησις τῆς Χώρας μας, ὅπως προσχωρήσῃ εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴν.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην τεχνικοὶ ἐπὶ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἀντεμετώπισαν εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τὸ θέμα τῆς καταπολεμήσεως τῆς νόσου, κατωτέρω δὲ παραθέτομεν ἐπὶ λέξει τὰ συμπεράσματα, εἰς ἃ κατέληξαν αἱ συζητήσεις τῶν ἐν λόγῳ ἐμπειρογνομόνων:

«Ἡ Ἐπιτροπὴ διαπιστοῖ ὡς ἄκρως ἐνδιαφέρον σημεῖον τὴν ἐφαρμογὴν ἐμβολιασμῶν ἐναντίον τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ καὶ τὴν δυνατότητα προσφυγῆς εἰς αὐτούς, εἰς τὴν πλειονότητα τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο θεωρεῖται ὡς μέσον περιστολῆς τῆς νόσου εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπακολουθητικῶς τοιαῦτα διὰ τὴν ἐκρίζωσιν τῆς νόσου.

»Συνιστᾶται ὄθεν ἡ διενέργεια συστηματικῶν ἐμβολιασμῶν εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι εἴτε ἔχουσι μολυνθῆ εἰς μεγάλον βαθμόν, εἴτε ἀπειλοῦνται συνεχῶς ὑπὸ τῆς μολύνσεως.

»Τὸ σύστημα τῶν ἐμβολιασμῶν δύνανται νὰ ποικίλῃ, ἀναλόγως τῶν εἰς ἐκάστην χώραν ὑφισταμένων συνθηκῶν. Οὕτω π.χ. εἴτε ὅλα τὰ εὐπιθῆ εἰς τὴν νόσον ζῶα θὰ ἐμβολιάζωνται ἐτησίως, εἴτε θὰ ἐφαρμοζῆται ὁ περιμετρικὸς ἐμβολιασμὸς πέριξ τῶν ἐστιῶν ἢ εἰς τὰς ἀπειλουμένας περιοχάς.

»Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐστιῶν ἤθελε μειωθῆ αἰσθητῶς, τὸ μέτρον τοῦ ἐμβολιασμοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ συμπληρωθῆ διὰ τῆς θανατώσεως τῶν μεμολυσμένων ζώων.

»Εἶναι προφανὲς ὅτι ἀπατοῦνται ἐπαρκεῖς ποσότητες ἐμβολίων ὡς καὶ προσωπικὸν ἱκανὸν νὰ ὀργανώσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς ἐμβολιασμούς.

»Δέον ἐν τούτοις νὰ ὑπογυαμμισθῆ ὅτι οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀκολουθητέα ἀγωγὴ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ λήψις τῶν ἐνδεδειγμένων ὑγειονομικῶν μέτρων.

»Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν εὐχάριστον κατάπληξίν της ἐκ τῶν ἐπιτυχῶν τῆς δι' ἐμβολιασμῶν ἀγωγῆς εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας, ὅπου συστηματικῶς ἐφηροδόθη τὸ μέτρον τοῦτο. Ὅχι μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐστιῶν περιορίσθη, ἀλλὰ καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς μολύνσεως ἠλαττώθη, γενικῶς δὲ μόνον τὰ νεαρὰ βοοειδῆ, ὡς μὴ ἐμβολιαζόμενα, καὶ οἱ χοῖροι προσεβάλλοντο ὑπὸ τῆς νόσου.

»Ἐν κατακλείδι ἡ Ἐπιτροπὴ συμπεραίνει ὅτι καίτοι ἡ πλειονότης τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμόσῃ μίαν πολιτικὴν ἐκρίζωσης τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἀνευ προσφυγῆς καὶ εἰς τὴν ἐμβολιοσπέμβασιν, ἐν τούτοις ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀποτελεῖ τὸ ἰδεῶδες μέσον καταπολεμήσεως τῆς νόσου.

»Δὲν κρίνεται ἄσκοπον νὰ παρατεθῆ ἐν συνεχείᾳ, ἀνεξαριτῶς τῶν ἄνω συμπερασμάτων, ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τῆς Γαλλίας, δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1957, εἰς ἀπάντησιν τεθέντος ἐρωτήματος εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν ἐν Γαλλίᾳ διενεργουμένων προληπτικῶν ἐμβολιασμῶν. Τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως ἔχει ὡς κατωτέρω :

1. Ἡ ἐμφάνισις ἐστιῶν ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς 84 διαμερίσματα ἀπὸ τινων ἐβδομαδων, δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ἔξη δυσμενῆ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς προφυλακτικῆς ἀξίας τῶν ἐμβολίων κατὰ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ. Τὸ Κράτος ὑποβάλλει τὸ βιολογικὸν τοῦτο προῖον εἰς τὸν προσήκοντα ἔλεγχον τῆς ἀποτελεσματικότητός του, προκειμένου νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ προληπτικοῦς ὑποχρεωτικοῦς ἐμβολιασμούς.

Ἀντιθέτως ἡ ἐπέκτασις τῆς νόσου δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὰ κάτωθι αἷτια :

α) Τὸ ἐμβόλιον ἐπειδὴ δὲν ἐγκαθιστᾷ ἀνοσίαν, εἰμὴ μόνον μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπεμβάσεως, εἶναι δυνατὸν, συνηθέστατα, ζῶα ἐμβολιασθέντα νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν νόσον κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, εἴτε διότι αὕτη εὐρίσκεται ἐν ἐπώσει, εἴτε διότι ταῦτα ἤλθον εἰς ἐπαφὴν μετὰ μεμολυσμένων τοιούτων ἢ καὶ φορέων τῆς νόσου.

β) Ἡ μέση διάρκεια τῆς ἐγκαθισταμένης ἀνοσίας περιορίζεται εἰς 5 μόνον μῆνας, καὶ

γ) Οἱ ἐμβολιασμοὶ ἐφηροδόσθησαν μόνον εἰς τὸ $\frac{1}{20}$ περίπου τοῦ ζῶα καὶ κεφαλαίου τῆς χώρας.

2. Ἡ παρασκευὴ καὶ ἡ χορήγησις τοῦ ἐμβολίου ἐναντίον τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ θεωροῦνται χρησιμώτατα, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως τοῦτο χρησιμοποιῆται εἰς περιφερείας μεμολυσμένας εἰς μικρὸν βαθμὸν καὶ ὅπως τὰ ἐμβολιαζόμενα ζῶα διατηρηθῶσιν ὑπὸ συνθήκας ἀποκλειούσας τὴν μετάδοσιν τῆς νόσου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 15]θημέρου περιόδου τῆς ἀρνητικῆς φάσεως τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

Παρὰ τὸ ὅτι νομοθετικῶς θεσπίζεται τὸ μέτρον τῆς θανατώσεως καὶ παρ' ἡμῖν, ἐν τούτοις ἡ μέθοδος αὕτη διὰ λόγους ὑγειονομικοῦς καὶ οἰκονομικοῦς δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ, εἰμὴ μόνον κατὰ τὴν ἔναρξιν ἢ τὸ τέλος τῆς ἐπιζωοτίας».

Β. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

1. Ἀποστρατεῖαι.

Ἀπεστρατεύθησαν τὴν 1-1-57 λόγῳ ὀρίου ἡλικίας ὁ Γεν. Ἀρχικτηνίατρος κ. Πολυδεύκης Πλιάτσικας καὶ ὁ Ἀρχικτηνίατρος κ. Κων. Παπαλεξίου. Ἀμφότεροι ἀποστρατευόμενοι προήχθησαν εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν.

2. Μεταθέσεις.

Ὁ Ὑποκτηνίατρος Ἰ. Καλλιγέρης μετετέθη ἐκ τῆς ΧΙης Μεραρχίας]Γ5 εἰς Κ.Ε.Ε.Μ.

3. Κατατάξεις.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 18-2-1957 Β.Δ. κατετάχθη εἰς τὸ στράτευμα ὡς μόνιμος Ἀνθυποκτηνίατρος ὁ ἀποφοιτήσας τῆς Σ.Ι.Σ.]Τμῆμα Κτηνιατρικόν κ. Εὐστράτιος Καραθανάσης.

4. Μετεκπαιδεύσεις.

Ὁ Κτηνίατρος Ν. Γιαννόπουλος ἀνεχώρησε τὴν 5-1-57 διὰ Η.Π.Α. πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὴν Ὑγειονομικὴν Σχολὴν κρέατος καὶ γαλακτοκομικῶν προϊόντων τοῦ Σικάγου.

Ἐπολύσεις Ἐφédρων Κτηνιάτρων.

Ἀπελύθησαν τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ οἱ Ἐφεδροὶ Ἀνθυποκτηνίατροι: Δ. Γιαννακούλας, Γ. Γιουβανάκης, Δ. Γκουλιᾶμος, Ἴππ. Σαβούρας, Ἴ. Παπανικολάου, Ἀθ. Μπιζέτας, Θ. Βασιλειάδης καὶ Ἡλ. Στάμος.

6. Ἐκπαιδεύσεις Ἐφ. κτηνιάτρων.

Ἡρξάτο εἰς Σ.Ε.Α. Κτ. ἡ ἐκπαίδευσιν νέας σειρᾶς Ὑ.Ε.Α. Κτηνιατρικοῦ 41ης Ε.Σ.Σ.Ο. Εἰς ταύτην ἐκπαιδεύονται οἱ κάτωθι διπλωματούχοι κτηνίατροι: Α. Ἀναστοβίτης, Κ. Βασδέκας, Γ. Γκιόκας, Ν. Ἐξαρχόπουλος, Α. Ζαμπούκης, Μ. Κυριακίδης, Κ. Καραμανίδης, Στ. Λουκάς, Ἐμ. Μαυροειδής, Δ. Μπαμπαλιάρης, Π. Μουργιάννης, Χρ. Παπαδόπουλος, Π. Σαχαταρίδης, Π. Τζέμος καὶ Ἀπ. Τσίτσος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς, τὴν 27ην παρελθόντος Φεβρουαρίου, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλλην. Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας Ταξίαρχος κ. Ν. Κομετζόπουλος ἔδωσε διάλεξιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσ/νίκης μὲ θέμα κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ δεοντολογίας. Ἡ ὁμιλία του, διαρκέσασα μίαν ὥραν περίπου, ἀφεώρα συμβουλὰς κυρίως πρὸς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν καὶ τοὺς νεαροὺς συναδέλφους διὰ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα θὰ συναντήσουν κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα δεόν νὰ ἀναπτύξουν καὶ τὴν συμπεριφορὰν ἐν γένει τοῦ Κτηνιάτρου ἔναντι τοῦ Κοινοῦ.

Τὴν ὁμιλίαν παρηκολούθησαν: ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παξινός, ἅπαντες οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ καὶ Ὑφηγηταὶ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς, οἱ ἐν Θεσ/νίκῃ Μόνιμοι καὶ Ἐφεδροὶ Στρατιωτικοὶ Κτηνίατροι, ἐκπρόσωποι τῶν Νομοκτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑ.Γ. οἱ Φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ πολλοὶ ἰδιῶται.

Τὸν κ. Κομετζόπουλον παρουσίασεν ὁ Κοσμήτωρ τῆς Κτην. Σχολῆς Καθηγητῆς κ. Ἰω. Βικελίδης ὁμιλήσας διὰ μακρῶν περὶ τῶν ἐν τῷ Στρα-

τεύματι μεγάλων ἐπιτεύξεών του, περὶ τῆς δρισεώς του ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ Ἑταιρείᾳ καὶ περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Ὁ κ. Κομετζόπουλος παρεκλήθη νὰ δώσῃ καὶ ἑτέραν διάλεξιν.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ 7ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1957

Αὕτη ἔλαβε χώραν ὡς συνήθως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ι.Σ.Α. περὶ ὥραν 18.30, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Ταξιάρχου κ. Ν. Κομετζοπούλου καὶ παρόντων 25 ἐταίρων.

Ἐν ἀρχῇ γίνεται ὁ Διοικητικὸς καὶ Οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1956, ἔχων οὕτω :

Α'. Διοικητικὸς ἀπολογισμὸς.

Συνεδριάσεις : ἕξ (6).

Ἐκλογαὶ νέων ἐταίρων : ἕξ (6).

Θάνατοι κτηνιάτρων : τρεῖς (3).

Ἀνανοινώσεις ἐργασιῶν : ἕξ (6).

Βιβλιοθήκη Ἑταιρείας : περὶ τοῦς ἑκατὸν τόμοι συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν.

Ἀνακίνησις τοῦ θέματος τῆς ἐν Ἑλλάδι ἱπποφαγίας.

Β'. Οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς.

Ἔσοδα ἔτους 1956 = Δρχ. 23.835

Ἐξοδα » 1956 = » 19.255

Ἐπόλοιπον εἰς νέον ἔτος 1957 : Δρχ. 4.580

Ἐγκριθέντων τῶν γενομένων ἀπολογισμῶν ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινεῖ μελέτην τοῦ Σμηναγοῦ Η.Π.Α. Ralph O. Mc Queen, USAF, VC, ἐπὶ μιᾷς «περιπτώσεως καρδιακῆς ἀνεπαρκείας κυνὸς ὀφειλομένης εἰς τὴν *Dirofilaria immitis* ἐν Ἑλλάδι».

Ἐπ' αὐτοῦ ὁ κ. Κ. Ταρλατζῆς παρατηρεῖ ὅτι ἡ νόσος αὕτη παρετηρήθη ἤδη εἰς τὴν Μυτιλήνην ὑπὸ τοῦ κ. Τσιτσιγιάννη καὶ εἰς Θεσσαλονίκην ὑπὸ τοῦ κ. Σπαῆ, οἵτινες ὅμως δὲν ἀνεκοίνωσαν τὰς περιπτώσεις των.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ταρλατζῆς προβαίνει εἰς ἀνακοίνωσιν ἐργασίας του μετὰ τοῦ κ. Θ. Χριστοδούλου, ἐπὶ τῆς μεταδοτικῆς πλευροπνευμονίας τῶν αἰγῶν.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις, ὁ κ. Πρόεδρος καὶ ὁ κ. Κιάππε ἀναφέρουν τὰς ἐνεργείας των σχετικῶς μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἱπποφαγίας ἐν Ἑλλάδι καὶ τὰ δημοσιεύματα τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον.

Μεθ' ὃ μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου θέματος, λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 20.30.

ΣΤΗΛΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἐλήφθησαν :

1ον. O.M.S. Comité d'experts sur la rage - 3e rapport - 1957.

2ον. Οἱ τόμοι VI/1956 καὶ VII/1956, περιλαμβάνοντες ἐργασίας τῶν Κτηνιατρικῶν Ἰνστιτούτων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τῆς Βουλγαρίας.
3ον. Μᾶς ἐξηγήθη καὶ ἀπεκατεστάθη ἀνταλλαγὴ μὲ τὰ κάτωθι περιοδικά :

α) Agronomica y Veterinaria (Ἀργεντινῆ).

β) Revista de Medicina Veterinaria (Ἀργεντινῆ) καὶ

γ) Boletín Pecuario (Bulletin Vétérinaire), Δελτίον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, Γενικῆ Διοικήσεως Κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Πορτογαλίας.

4ον. Τὰ συνήθως λαμβανόμενα ἐπ' ἀνταλλαγῆν περιοδικά.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Ν. ΑΣΠΙΩΤΗ, Καθηγητοῦ Φυσιολογίας καὶ Φαρμακολογίας ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης : 1) Σημειώσεις Γενικῆς Φυσιολογίας, Τεύχος Α', 2) Σημειώσεις Γενικῆς Φυσιολογίας, Τεύχος Β', 3) Σημειώσεις Συγκριτικῆς Φυσιολογίας, Τεύχος Α', Β' ἔκδοσις καὶ 4) Σημειώσεις Συγκριτικῆς Φυσιολογίας, Τεύχος Β'.

Δὲν εἶναι εὐχερὲς τὸ ἔργον ἐκείνου, ὁ ὁποῖος εἰς τὰ στενά ἀναγκαστικῶς ὄρια μιᾶς βιβλιοκρισίας θὰ ἐπεθύμει νὰ δώσῃ πλήρη εἰκόνα ἐνὸς ὀλοκληρωμένου καὶ πολυσελίδου συγγράμματος. Καὶ ἡ ἐπικεφαλὴς ὁμοίως «Βιβλιοκρισία», ἂν καὶ γενικῶς καθιερωθεῖσα, δὲν εἶναι ἴσως εὐστοχος, καθ' ὅσον ἡ πρόθεσις τοῦλάχιστον τοῦ γράφοντος δὲν εἶναι νὰ κρίνῃ, ἀλλὰ νὰ περιγράψῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι λίαν εὐχάριστον τὸ γεγονός ὅτι ὁ Καθηγητὴς κ. Ν. Ἀσπιώτης, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἔχει ἀφιερῶσαι ἑαυτὸν ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Φυσιολογίας, ἐξέδωκε τὰς ἐν ἐπικεφαλίδι σημειώσεις του.

Ἡ Γενικὴ Φυσιολογία (Τεύχη Α' καὶ Β'), οὕσα ἔκδοσις αὐτοτελής, περιλαμβάνει ἐν Α' Μέρος διαιρούμενον εἰς ἑπτὰ κεφάλαια καὶ πραγματευόμενον περὶ τῶν βασικῶν ἐκείνων γνώσεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν κατανόησιν τῶν φαινομένων τῆς ζωῆς καὶ ἐν Β' Μέρος, ὅπερ περιλαμβάνει τὴν θρέψιν τοῦ κυττάρου καὶ τοῦ ἐν γένει ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ (ὕδατάνθρακες, λιπιδαι, πρωτεΐδαι, ἔνζυμα, ἀνόργανα οὐσίαι, βιταμῖναι, ἐνέργεια καὶ ἐν γένει θρέψιν τοῦ ὀργανισμοῦ).

Ἡ Συγκριτικὴ Φυσιολογία, ἀπ' ἐτέρου, ἀποτελεῖται ὁμοίως ἀπὸ δύο μέρη, ἔξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον πραγματεύεται περὶ τοῦ νευρικοῦ, τοῦ μυϊκοῦ καὶ τοῦ γεννητικοῦ συστήματος ὡς καὶ τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων, τὸ δὲ δευτέρον περὶ τοῦ αἵματος καὶ τῆς κυκλοφορίας αὐτοῦ, τοῦ οὐροποιητικοῦ, τοῦ ἀναπνευστικοῦ καὶ τοῦ πεπτι-συστήματος.

Πρόκειται δηλαδὴ, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ἐλέχθη, περὶ συγγράμματος Φυσιολογίας ἀπολύτως συγχρονισμένου, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον οὐδὲν ὑπολείπεται τῶν ξένων κλασσικῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ συγγεγραμμένον μὲ τὴν γνωστὴν καλλιτέλειαν, ἀκριβολογίαν καὶ σαφήνειαν αἱ ὁποῖαι διακρίνουν τὸν ἐκλεκτὸν συνάδελφον, θὰ καταλάβῃ σημαίνουσαν θέσιν εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντὸς Ἑλλήνου κτηνιάτρου. Κ.Β.Τ.

Dr GERMAIN CARNAT, Κτηνιάτρου, Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βέρ-
νης: Τὸ πέταλον διὰ μέσου τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς ἀρχαιολογίας. Συμβολὴ
εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ. Λωζάνη 1951. (Le fer à cheval à tavers
l'Histoire et l'Archéologie. Contribution à l'histoire de la civilisation).

Ὁ συνάδελφος Ὑφηγητῆς κ. Carnat, εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ δωρήσῃ
εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κτηνιατρικὴν Ἑταιρείαν τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον ἐξ 175 σελί-
δων πλουσίως εἰκονογραφημένον σύγγραμμά του.

Ἴσως ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ ἀντικείμενον τῆς μελέτης τοῦ κ. Carnat νὰ μὴ
φαίνεται ἀξιόλογον, ὡς ἐν τούτοις ὀρθῶς τονίζει ὁ καθηγητῆς κ. Pittard εἰς τὸν
πρόλογόν του, «ἡ ἐφεύρεσις τοῦ πετάλου ἐσημείωσε ἀποφασιστικὸν σταθμὸν εἰς τὴν
ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος». Πράγματι δέ, τυγχάνει ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ πετά-
λωσις τοῦ ἵππου ἔσχε λίαν σημαντικὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπό-
τητος, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς ὅσον καὶ οἰκονομικῆς. Ὁ συγγραφεὺς δὲν πε-
ριορίζεται μόνον εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος τοῦ πετάλου ἀπὸ ἱστορικῆς, ἀρχαιο-
λογικῆς καὶ γεωγραφικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ χρησιμοποιεῖ καὶ τὰς νεωτέρας μεθόδους
ἐρεῦνης, δηλαδὴ τὴν χημικὴν καὶ μεταλλογραφικὴν ἀνάλυσιν.

Βασίζόμενος ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς ἐρεῦνης του συμπεραίνει ὅτι ἡ ἐφεύρε-
σις τοῦ πετάλου χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Μεσαίωνος καὶ ὅτι πιθανώτατα αὕτη ἔλαβε
χώραν εἰς τὴν Β. Εὐρώπην, ἐξ ἧς ἡ χρῆσις αὐτοῦ διεδόθη καὶ εἰς τὴν Νότιον
τοιαύτην.

Ἡ μόνη παράλειψις, τὴν ὁποίαν παρατηρεῖ τις εἰς τὸ καθ' ὅλα ἀξιόλογον καὶ
χρησιμώτατον τοῦτο σύγγραμμα, εἶναι ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πέταλον,
δι' ὃ λέγει ὅτι «εἰς τὴν Βυονίαν καὶ σήμερον εἰσέτι χρησιμοποιεῖται πέταλον ἔχον
μορφὴν πλακῶς καλυπτούσης τὸ πέλμα τῆς ὀπλῆς...», ἀγνοῶν προφανῶς ὅτι τὸ
πέταλον τοῦτο, διεθνῶς γνωστὸν ὡς «Ἑλληνικόν», χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα ἐν
Ἑλλάδι.

K.B.T.

Δ. Π. ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ, Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενούης καὶ μέλος τῆς
Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γενούης: Ἡ ἑλληνικὴ ἱατρικὴ διὰ μέσου τῶν
αἰώνων. Ἀθῆναι 1957.

Εἶναι ἀληθῶς ἀξιος ἐπαίνου ὁ διαπρεπὴς ὑφηγητῆς κ. Τουλιᾶτος, διὰ τὸ
πράγματι πατριωτικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσε διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐν ἐπικε-
φαλίδι ἀναφερομένου βιβλίου του. Καὶ τοῦτο, διότι εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ
μικρότητες τῶν λεγομένων μεγάλων γεμίζουν μὲ πικρίαν εἰς τὴν ψυχὴν μας, ὁ κ. Του-
λιᾶτος μᾶς φέρει ἐν μῆνυμα ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ αἰσιοδοξίας. Ὑπερηφανείας
διὰ τὰ ἐπιτεύγματα τῶν προγόνων μας, οἱ ὅποιοι μὲ μόνα ἐφόδια τὴν πνευματικὴν
τῶν δύναμιν, ἐπέτυχαν τὴν ἀποκάλυψιν τῶν θεμελιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ
ἱατρικὴ ἐπιστῆμη τῆς σήμερον καὶ αἰσιοδοξίας διότι οἱ Ἕλληνες μὲ τοιοῦτον παρελ-
θὸν δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ βραδέως μὲν ἀλλ' ἀσφαλῶς νὰ προχωρήσουν εἰς τὸν
ἀνάτην δρόμον τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐπὶ πλέον ὁ κ. Τουλιᾶτος συνδυάζων βαθεῖαν γνώσιν τῶν ἀρχαίων πηγῶν καὶ
τῆς διεθνούς βιβλιογραφίας καὶ χειριζόμενος κατὰ τρόπον γλαφυρὸν τὴν γλῶσσαν
μας, κατ' ὀρθωσεν νὰ καταστήσῃ τὸ βιβλίον του εὐληπτον καὶ ταυτοχρόνως τερπνὸν
διὰ τὸν ἀγνωστέον χωρὶς ὁμῶς τοῦτο νὰ ἀποβαίῃ εἰς βάρος τοῦ ἐπιστημονικοῦ
του περιεχομένου.

K.B.T.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. ΑΛΕΒΙΖΟΣ**

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1956, ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ ἀγαπητὸς συναδέλφος Ἀναστάσιος Γ. Ἀλεβίζος. Γεννηθεὶς τῷ 1885 ἐν Κατσαρῶ Μεσσηνίας, ἐσπούδασεν τὴν Κτηνιατρικὴν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Κτηνιατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως. Κατόπιν διαγωνισμοῦ διορίσθη

εἰς τὴν Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν καὶ ὑπηρετήσεν διαδοχικῶς ὡς Νομοκτηνίατρος Χανίων, Κοζάνης καὶ Θεσσαλονίκης.

Πρῶτος καὶ μετῴχιος τὸν χαρακτήρα περιεβάλετο ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν συναδέλφων του, ἀφοῦ δὲ ἀνῆλθεν εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς δημοσιούπαλληλικῆς ἱεραρχίας, ἀπεχώρησεν τῆς ὑπηρεσίας τῷ 1950, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὅρου ἡλικίας.

Ἡ μνήμη τοῦ ἐκλιπόντος Ἀναστασίου Ἀλεβίζου θέλει παραμείνει ἀλησμόνητος μεταξὺ τῶν συναδέλφων καὶ φίλων του.